

eller til en, som kunde give Besked. Ogsaa fra den Side set, at Statsbanerne vilde faa mere Materiel til Raadighed, tror jeg derfor, det vilde være en Fordel. Paa § 27, som jeg senere vil gøre et Par Bemærkninger om, se vi, at der, hvad jeg i øvrigt ikke har noget imod, er forlangt meget større Anskaffelser af rullende Materiel, end vi have set de sidste tre—fire Aar. Skønt jeg, som sagt, ikke vil gøre nogen som helst Indvending derimod, gør jeg dog opmærksom paa, at der ved den af mig anbefalede Foranstaltning temmelig sikkert ogsaa vilde være vundet noget i Retning af hurtigere Aflæsning af Vognladninger, der nu ofte maa staa paa Stationerne hele Dage længere, fordi de vedkommende Modtagere ikke kunne faa Besked, før et Brev eller Brevkort er naaet ud til dem. Jeg er klar over, at det vil medføre en lille Smule forøget Arbejde for Personalet paa Statsbanestationerne, og jeg kan tænke mig, at det vilde medføre Krav om Forøgelse af Personalet, hvad jeg dog ikke er til Sinds til, lige straks i alt Fald, at gaa med til. Meget hellere vilde jeg være med til, at der blev sagt til Stationspersonalet: I skulle ikke være forpligtede til at staa ved Telefonen hele Tiden: naar I ere ude at ekspedere et Tog, maa Publikum finde sig i at ringe maaske tre—fire Gange, inden den vedkommende Funktionær kan komme til Stede og svare.

Jeg gaar derefter videre paa Finanslovsforslaget. Jeg kan ikke komme ind paa at omtale enhver Ting, som der kunde være Grund til at nævne, ja ikke en Gang ethvert Ministerium, under hvilket der kunde være Ting, som maaske kunde paa kræve en kort Omtale. Jeg skal gøre opmærksom paa, at under Landbrugsministeriet er der Forslag til en forhøjet Bevilling til Rejseunderstøttelser til Fiskere, fortsat Bevilling til Anskaffelse af transportable Mergelspor og under § 27 Forslag om at forhøje Beløbet til Udlaan til Kommuner til Opdyrkning af Hede til 40,000 Kr. Jeg nævner blot enkelte af de Ting, som i Fjor vare stærkt fremme under Forhandlingerne om Finansloven. Men ogsaa paa Landbrugsministeriets Budget kunde der være endnu en hel Del flere Ting, som der maaske var Grund til at nævne, og som maaske andre vilde finde Anledning til at drage frem.

Naar jeg da fra § 18 gaar til § 19, møder jeg altsaa først Indenrigsministeriet, og jeg gør her straks opmærksom paa, at den Forhøjelse af Udgifterne, som vi vist

alle sætte mest Pris paa, er selvfølgelig de Stigninger, som ere en Følge af de forhøjede Bevillinger til de baade humane og sociale Formaal, der høre under Indenrigsministerens Ressort. Jeg kan i saa Henseende blot gøre opmærksom paa de forhøjede Bevillinger til Alderdomsunderstøttelse, til Sygekasserne og ikke mindst til Ulykkesforsikring. Nu have vi jo i de 2 sidste Aar faaet to ny Ulykkesforsikringslove, og det vil ses, at der alene her er en forøget Udgift i Tilskud til Ulykkesforsikringer paa ca. 70,000 Kr. Jeg kan af ny Bevillinger blot i Forbigaaende nævne — for at tage lidt af det smaa med — Tilskuddet til en ny Læge i Grønland, jeg kan nævne Tilskuddet til de saakaldte Vandrekursus for ubemidlede Husmødre til Oplæring i Kjølesyning og Tilskæring. Men for Resten kunde der nævnes en hel Mængde andre Ting paa Erhvervslivets Omraade, f. Eks. saadanne Ting som Bevillinger til Udvidelse af Haandværkernes Undervisning i Elektroteknik. Der er jo navnlig i de senere Aar rejst en Bevægelse for at give ikke alene vore polyteknisk uddannede Folk, men i al Almindelighed Haandværkerstanden en større Fortrolighed med og bedre Indsigt i det nyeste Kraftmiddel, vi have til Anvendelse i vore Bedrifter: Elektriciteten, saa det er ret naturligt, at det ogsaa giver sig Udslag ved forhøjede Bevillinger paa Finansloven. Og jeg kan gerne, naar jeg nævner Elektriciteten, lige berøre, at der jo nu paa Finanslovsforslaget af Indenrigsministeren er foreslaaet en ny Ordning med Hensyn til Tilskuddet til Professor la Cour i Askov — for ogsaa her at tage et Spørgsmaal af dem, der tidligere have medført nogen Forhandling og have — til nogle Sider i alt Fald — vakt mindre Tilfredsstillelse. Jeg vil haabe, at den Ordning, som nu er foreslaaet fra Ministerens Side, hos saa godt som alle maa vække Tilfredsstillelse. Der er ingen Tvivl om, at man ogsaa rundt i Landet i stedse stigende Grad erkender Betydningen af det Arbejde, som Professor la Cour har udført paa Elektricitetens Omraade, specielt med Hensyn til dens Anvendelse i Landbrugets Tjeneste. Jeg kunde, inden jeg forlader Elektriciteten, gerne yderligere gøre opmærksom paa, at efter hvad jeg ved, fører Ministeren for Tiden Forhandlinger om yderligere Støtte hertil, og vi ville da antagelig kunne vente at se Ministerens Velvilje overfor denne Side af Erhvervslivet paa den Maade, at han senere under Finanslovbehandlingen stiller et Forslag om Støtte til Oprettelsen